

Podstawowe Zasady Biblijne

Pan Jezus Chrystus

Porodzi syna, któremu nadasz imię Jezus, on bowiem zbawi swój lud od jego grzechów.
(Mt 1,21)

*Oto panna pocznie i porodzi syna, i nadadzą mu imię Immanuel,
co się wyklada: Bóg z nami.*
(w. 23 BW)

*Niech więc cały dom Izraela wie z pewnością, że tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście,
Bóg uczynił i Panem, i Chrystusem.*
(Dz 2,36)

Narodzenie się Jezusa było cudem; jego poczęcie zostało spowodowane przez moc Bożą, Ducha Świętego. Miał ludzką matkę, Marię, lecz jego Ojcem był Bóg, nie Józef. Dlatego też Jezus był zarówno Synem człowieczym, jak i Synem Bożym. Jego narodzenie się zostało przywitane radością przez aniołów w niebie, i radością na ziemi przez tych mężczyzn i te kobiety, którzy wyczekiwali jego przyjścia. Powyższe cytaty pokazują, że oto pojawił się ktoś, kto miał być zbawicielem dla skazanych z powodu grzechu na śmierć, ktoś, kto miał pokazać charakter i zamiar Boga wobec mężczyzn i kobiet poprzez swoje życie i nauczanie, i ktoś, kto ostatecznie miał panować w Królestwie Bożym na ziemi.

Urodził się w czasie wybranym przez Boga – *gdy przyszło wypełnienie czasu, posłał Bóg one-go Syna swego, który się urodził z niewiasty (Gal 4,4 BG)* – w spełnieniu obietnic i prorocत्व danych w ciągu tysięcy lat i wiernie spisanych w Starym Testamencie. W **Łk 24** widzimy Pana Jezusa po zmartwychwstaniu, gdy potwierdza to wobec uczniów w drodze do Emaus (**w. 27**) oraz wobec jedenastu zgromadzonych w Jerozolimie (**w. 44**). Zarówno prawo jak też prorocy i psalmy mówią o tym, który miał nadejść, narodzony z kobiety, przeznaczony na cierpienie i śmierć, jako ofiara za grzech, który jednak miał zostać wzbudzony do panowania w chwale. Nowy Testament rozpoczyna się od potwierdzenia jego związków z obietnicami danymi Dawidowi i Abrahamowi: *Rodowód Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama (Mt 1,1)*.

Syn człowieczy

Chociaż Jezus został poczęty za sprawą mocy Bożej, miał tę samą naturę co wszyscy ludzie i podlegał próbom i pokusom tak samo jak my. Nie było tak, że nie mógł zgrzeszyć, ponieważ był Synem Bożym, lecz było tak, że postanowił nie zgrzeszyć, mimo że miał naturę, która popychała go do pójścia za pożądanymi ciałem. Oto jest wielkość jego zwycięstwa. Pośród milionów ludzi on jest jedynym, który mógł powiedzieć swoim wrogom: *Kto z was udowodni mi grzech? Jeżeli prawdę mówię, dlaczego mi nie wierzycie? (J 8,46)*. Autor piszący do Hebrajczyków wyraża się bardzo jasno: *Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu (4,15)*.

Zwycięstwo nad grzechem, owo całkowite posłuszeństwo woli Bożej, nie było czymś łatwym do osiągnięcia. Ponownie w **Liście do Hebrajczyków** czytamy o Jezusie: *Z głośnym wołaniem i płaczem za dni ciała swego zanosił on gorące prośby i błagania do Tego, który mógł go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości. A chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał (5,7-8)*. Pan Jezus Chrystus był jedynym, który mógł powiedzieć: *nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie! (Łk 22,42)* i wypełniać to w każdym aspekcie swojego życia, aż do złożenia tego życia na krzyżu.

Widzimy więc, że Pismo wyraźnie pokazuje nam człowieczeństwo Chrystusa, oraz jak istotne było to, że był tej samej natury co wszyscy ludzie, że w zwycięstwie nad grzechem mógł być doskonałą ofiarą za grzech wszystkich mężczyzn i kobiet.

Nasz Zbawiciel Jezus Chrystus

Pan Jezus zawsze był świadomy odpowiedzialności, która na nim ciążyła i tego, co było przed nim – śmierci na krzyżu. Znajomość fragmentów Starego Testamentu, które mówiły o tym, że będzie zdradzony i że będzie cierpiał, takich jak **Psalm 22** czy **Księga Izajasza 53**, musiała być wielkim ciężarem do niesienia. Jednak nie zszedł ze ścieżki wyznaczonej przed nim, lecz *gdy wypełniły się dni, aby został wzięty w górę, mocno postanowił udać się do Jerozolimy (Łk 9,51 UBG)*. **Mateusz** dwukrotnie zapisuje, że starał się uświadomić uczniom cierpienie, śmierć i zmartwychwstanie, których miał doświadczyć (**17,22-23; 20,17-19**).

Tym samym ukończył dzieło, które Bóg wyznaczył mu do wykonania, ogłaszając: *Oto idę, abym spełniał wolę Twoją*. Skutek jest taki, że *uświęceni jesteście przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze (Hbr 10,9-10)*. To właśnie całkowite posłuszeństwo woli niebiańskiego Ojca uczyniło jego ofiarę możliwą do przyjęcia, a jego zbawienie pewnym. Jemu to należna jest wszelka cześć i chwała, gdyż to on, zwyciężając grzech, umożliwił mężczyznom i kobietom uzyskanie życia wiecznego:

I taką nową pieśń śpiewając: Godzien jesteś wziąć księgę i jej pieczęcie otworzyć, bo zostałeś zabity i nabyłeś Bogu krwią swoją [ludzi] z każdego pokolenia, języka, ludu i narodu, i uczyniłeś ich Bogu naszemu królestwem i kapłanami, a będą królować na ziemi. (Ap 5,9-10)

Starotestamentowa zasada, że bez przelania krwi nie może być zmazania grzechu, ustanowiona w Edenie i potwierdzona w czasie Paschy, gdy Izrael wychodził z Egiptu, została spełniona dla nas w Chrystusie: *Chrystus bowiem został złożony w ofierze jako nasza Pascha (1 Kor 5,7)*.

Syn Boga i Król królów

Wszystkie Ewangelie już wcześniej ogłaszają, że Jezus był Synem Bożym (**Mt 3,17; Mk 1,1; Łk 1,32; J 1,14-18**). Ponieważ urodził się za sprawą mocy Bożej, był Synem Bożym i miał siłę, żeby przezwyciężyć swą ludzką naturę (**Ps 80,18; Iz 11,2-5**). Jako Syn Boży miał pragnienie, by wsłuchiwać się w swojego Ojca i być Mu posłusznym: *Pan Bóg otworzył mi ucho, a ja się nie oparłem ani się cofnąłem. [...] Pan Bóg mnie wspomaga, dlatego jestem nieczuły na obelgi, dlatego uczyniłem twarz moją jak głaz i wiem, że wstydu nie doznam (Iz 50,5-7)*. Z powodu roszczenia sobie przez niego Boskiego Synostwa, Żydzi usiłowali go ukamienować (**J 10,29-39**), a jego wyznanie, że jest Synem Bożym zostało wykorzystane jako podstawa, by skazać go na śmierć (**Mt 26,63-66**).

To z powodu przygotowanej mu radości Jezus wycierpiał krzyż, nie zważając na hańbę, i w rezultacie zasiadł po prawicy tronu Boga (**Hbr 12,2 UBG**). Jak pokazuje apostoł Paweł w **Dz 13,33**, dzień zmartwychwstania Chrystusa był tym dniem, o którym wspomina **Psalm 2,7**, gdy Bóg powiedział: *Tyś Synem moim, Ja Ciebie dziś zrodziłem*. Bóg zrodził Chrystusa z grobu, aby już nigdy nie umarł i *darował Mu imię ponad wszelkie imię (Flp 2,9)*, potwierdzając jego dziedzictwo, Królestwo i świętych. Chwała i majestat należą teraz do Pana Jezusa Chrystusa, i będą jego w wieku Królestwa, jak wyraźnie widać w Piśmie (**Ef 1,20-21; Flp 2,10-11**).

Pan Jezus Chrystus dał ludziom możliwość, by zamieszkiwali ostatecznie z Bogiem.

A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. (J 17,3)

BW: Biblia Warszawska; BG: Biblia Gdańska; UBG: Uwspółcześiona Biblia Gdańska (NT);
pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com